

ΧΡΟΝΙΚΑ.

νόμους ὑποταγῇ καὶ παρημέλῃσιν νὰ δίδωσι τὴν νεομισμένων ἀνατροφὴν εἰς τὴν νεολαίαν διὰ νὰ δύνωνται, ὡς σήμερον πράττεται, διὰ τῆς ἀμαθείας, τῶν διχονοϊῶν καὶ τῆς διαιρέσεως νὰ δεσπόζωσιν εὐκολώτερον τὸν λαὸν καὶ οἵτινες συμφωνοῦντες μὲν μεταξύ των μετεχειρίζοντο κατὰ τῶν συμπολιτῶν αὐτῶν τὴν δεσποτικωτέραν ἐξουσίαν, διαφωνοῦντες δὲ ἐπέφερον τὰς σκληροτέρας στάσεις, χωρὶς νὰ δύνανται ὁ λαὸς νὰ τὰς ἀποσοβίξῃ ὡς ὑστερούμενος πλέον τῆς ἀληθοῦς χρήσεως τοῦ λογικοῦ αὐτοῦ τὸ ὅποιον τὰ πάθη μετάβαλον ὡς σήμερον εἰς παραλογίαν καὶ ἐκμηδένισιν, ἐνῶ εἰς Σπάρτην ὑπῆρχεν ἰσοτιμία πάντων τῶν πολιτῶν καὶ ὁ δεικνύων ἀρετὰς καὶ ἱκανότητα μεγαλητέρας, ἐφθανεν εἰς τ' ἀνώτατα ἀξιώματα, ἀνευ διακρίσεως γένους καὶ τάξεως κοινωνικῆς καὶ ἀπηγορεύθη τὸ νόμισμα καὶ ἡ αὔξεις τῆς περιουσίας καὶ ἡ εἰσέλευσις τῶν ξένων ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας των, ἐνῶ εἰς Κρήτην καὶ ἡ αὔξεις τῆς περιουσίας ἐσυγχωρεῖτο καὶ ἡ συναναστροφὴ μετὰ τῶν ξένων οἵτινες ἐποίουν μὲν μέγα ἐμπόριον, ἀλλ' ἔφερον καὶ μεγίστην διαφθοράν, καὶ ἐπὶ τέλους οἱ μὲν νόμοι τῆς Σπάρτης ἔασιν εἶχον τὴν καθαρότητα τῶν ἡθῶν παρὰ τὸ κάλλος καὶ τὸ πολυπληθές τῶν νόμων καὶ τὴν αὐστηρότητα τῶν ποινῶν, ἐλείπει δὲ τῆς Κρήτης εἶχον θεμέλιον μᾶλλον τοὺς νόμους ἢ τὰ ἥθη, ὅθεν ἐτιμῶρουν τὸ ἔγκλημα ἀντὶ νὰ τὸ προληψάνωσιν.

Ὁ ἀτελής νόμος τοῦ Συγκρητισμοῦ ὅστις διέταττεν ὅλους κοινῶς τοὺς κατοίκους τῆς Κρήτης νὰ ἐκινῶνται ὅταν ξένη τις δύναμις ἐπρωτίθετο νὰ τοὺς πολεμήσῃ, δὲν ἡδυνήθη πολλαῖς νὰ τοὺς ὑπερασπίσῃ μήτε κατὰ τῶν ἰδίων διχονοϊῶν, μήτε κατὰ τῶν πολεμίων. Ὡς πόσον ἀφρόνως ἐμιμήθημεν καὶ ἡμεῖς οἱ περιττότεροι τῶν Ἑλλήνων τοὺς Κρήτας εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τῶν αἰγυπτίων καὶ καὶ μὲν δὲν ἀπεδιώχθημεν, ὡς παρὰ τῆς Πυθίας, οἱ Κρήτες ἀπὸ τὸν κοινὸν κατὰ τῶν νέων Περσῶν πόλεμον, ἀλλ' ἄλλη Πυθία, ἡ Ἱστορία δὲν θέλει κατακλιδῶσει τὸν ἱερὸν ἐκείνου τῆς ἐπαναστάσεώς μας πόλεμον ὅστις ὅσον μεγαλεῖον ἔλαβε κατ' ἀρχάς, τόσον δυνειδὸς ἀπῆλαυσεν ἀκολούθως.

Δὲν θέλει στιγματίζει πλῆθος ἐκ τῶν καλλίστων τῆς ἐπαναστάσεως πολιτῶν μας καὶ Κόσμων οἵτινες ὅσον ἥρωες κατ' ἀρχάς ἐγένοντο τόσον δεινοὶ καὶ διεφθαρμένοι εἰς τὸ τέλος ἀπεκατεστάθησαν. Ἡ νομίζουσιν οἱ τοιοῦτοι, ὅτι ὑπὸ τὰς μεγάλας θέσεις ἃς κατέχουν θέλουν ἀναγκάσει τὴν Ἱστορίαν ἀπὸ φόβου καὶ σεβασμῶν νὰ σιωπήσῃ; Πόσον ὁμως ἀπατώνται! Ἡ Ἱστορία θέλει τοὺς χρωματίζει μὲ τὰ μελανώτερα τοῦ Ταρτάρου χρώματα διὰ νὰ δοξάσῃ τὸν Θεὸν τὸν μόνον ἐλευθερωτὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ δώσῃ παράδειγμα εἰς τὰς μελλούσας γενεάς τῆς ἐπαινεδίστου ἐκείνων τῶν νέων Πασανῶν διαγωγῆς.

Ἰδοὺ ὁ Αὐγούστος θαίνει ταχέως διὰ νὰ διατρέξῃ τὴν τριακονθήμερον πορείαν τοῦ καυστικοῦ ὡς ὁ παρελθὼν δὲν ὠραϊζεται εἰσεῖτι ἐπὶ τοῦ κατόπτρου τῆς σελήνης, ἀλλὰ πρὶν ἐκπνεύσῃ ὑπόσχεται νὰ ἐπιχύσῃ τὴν ἐπιθυμητὴν δρόσον ἐφ' ὅλων τῶν θνητῶν.

Ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ Εὐρώπῃ τὰ πράγματα κείνται εἰς τὴν αὐτὴν στάσιν· ἡ Γερμανικὴ Διαιτα ἐκ συμφώνου μένει ἀπλούς θεατὴς τῆς ἐν Κριμαίᾳ πάλης τῶν τριῶν ἰσχυρῶν δυνάμεων. Οἱ πρᾶξ τοῦ Βιενναίου συμβουλίου παραδεχθέντες δύο πρῶτοι ὅροι περὶ τοῦ ἐλευθέρου εἰσπλου τοῦ Δουνάβεως καὶ τῆς προστασίας τῶν Ἡγεμονιῶν παρὰ τῶν πέντε μεγάλων δυνάμεων ἐξασφαλίζουνσι πληρέστατα τὰ συμφέροντα τῆς Γερμανίας. Ἰδοὺ τι ἐξάγεται ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ἀνταλλαχθειῶν διακοινώσεων μεταξύ τῶν Δυτικῶν καὶ Γερμανικῶν δυνάμεων. Βεβαιοῦσι προσέτι ὅτι μυστικὴ ἀλληλογραφία ἔλαβε χώραν περὶ ἐκκένωσης τῶν Ἡγεμονιῶν ἀπὸ τῶν Αὐστριακῶν στρατευμάτων· ἀλλὰ τὸ ζήτημα τοῦτο λίαν ἀκανθώδες εἶναι ὁ Γόρδιος δεσμός ὅστις δὲν θέλει εὐκόλως λυθῇ ἐπὶ τοῦ χάρτου.

Φαίνεται ὅτι κατὰ συνέπειαν συνεννοήσεως μεταξύ Αὐστρίας καὶ Πρωσσίας συνετάχθη σχέδιον τῆς Γερμανικῆς Διαιτῆς διαλαμβάνον τρεῖς ὅρους· διὰ τοῦ πρώτου εὐχαριστεῖ αὕτη τὴν Αὐσρίαν διὰ τὰς προσπάθειάς ἃς κατέβαλε πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης· διὰ τοῦ δευτέρου ἀναγγέλλει ὅτι ἡ Γερμανικὴ Ὁμοσπονδία δὲν κρίνει ἀναγκαῖον κατὰ τὸ παρὸν νὰ ἀναλάβῃ ἄλλας ὑποχρεώσεις ἀπαλλοττομένη ἐκείνων ἃς συνωμολόγησε διὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς 24 Ἰουλίου καὶ 9 Δεκεμβρίου 1854· διὰ τοῦ τρίτου ὅτι πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης ἡ Γερμανικὴ Ὁμοσπονδία θέλει διατηρηθῇ εἰς ἐμπόλεμον κατὰστασιν.

Ἐν Κριμαίᾳ μετὰ τὴν αἱματηρὰν μάχην τῆς 6]18 Ἰουνίου, καθ' ἣν, κατὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ Γορτσακῶφ, οἱ μὲν Ρῶσοι ἔχασαν 5,000 ἄνδρας, οἱ δὲ Γάλλοι 10,000 καὶ 600 ζωγρηθέντας καὶ οἱ Ἄγγλοι 3,000, ἄλλα τι σπουδαῖον δὲν ἔλαβε χώραν. Φαίνεται ὅτι καὶ οἱ δύο στρατοὶ προετοιμάζουσιν τρεμακτικὰ μέσα πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ των· οἱ μὲν Γάλλοι καὶ Ἄγγλοι, ἂν καὶ ἐνοχλοῦμενοι ἀδιακόπως ὑπὸ τῶν Ρώσων διὰ τῶν καθημερινῶν ἐξόδων των, πλησιάζουσιν εἰς τὸ Μαλακῶφ· οἱ δὲ Ρῶσοι πότε μὲν καταστρέφοντες τὰς πολιορκητικὰς ἐργασίας τῶν Συμμάχων, πότε δὲ ἀνεγείροντες νέα ὀχυρώματα, νομίζουσιν ὅτι ματαιοῦσιν οὕτω τὰς ἐπιμόρους προσπάθειάς τῶν Γαλλοῶν καὶ Ἀγγλῶν. — Θεωρεῖται ὡς βέβαιον, ὅτι περὶ τὰ μέσα τοῦ τρέχοντος, νέα ἐφοδος κατὰ τοῦ πύργου Μαλακῶφ γενήσεται· ἂν αὕτη ἐπιτύχῃ τὸ θυτικὸν μέρος τῆς Σεβαστοπόλεως θέλει πολιορκηθῇ στενῶς, εἰς ἐναντίαν περίστασιν, οἱ Σύμμαχοι, ὀχυροῦντες τὸν Βαλουκλαζάν, Καρμῆτς καὶ Εὐπατορίαν θέλουν ἀποσυρθῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ νὰ σκεφθῶσι περὶ τῆς νέας ἐκστρατείας

τοῦ 1856 ἦτις πιθανῶς νὰ ἐκλέξη τὴν Βασιλευσσίαν ὡς πεδῖον τῆς μάχης. Μικρὰν ὑπομονὴν ἔχε, ἀναγνώστα, καὶ θὰ ἴδῃς μεγάλα συμβάντα. Μεταξὺ πρῶν ἰσχυρῶν δυνάμεων γινόμενος πόλεμος, ὁποῖον πέρας καὶ ἂν λάβῃ, θέλει εἶσθαι πολυχρόνιος.

Ἐν Γαλλίᾳ μεγάλοι προπαρασκευαὶ γίνονται πρὸς ὑποδοχὴν τῆς Βασιλείας τῆς Ἀγγλίας πορευομένης εἰς ἐπίσκεψιν τῆς Παγκοσμίου ἐκθέσεως. — Ἐν Ἰσπανίᾳ αἱ ταραχαὶ πρὸς τὸ παρὸν κατηνύσθησαν, ἀλλ' εἶναι πεπωμένον, ὡς φαίνεται, ὁ τόπος οὗτος νὰ ὑπάρχῃ ἐστὶ τῶν ἐμφυλίων σπαραγμῶν. — Ἡ Αὐστρία ἐνδυναμόνεται τὸν εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἰταλίας στρατὸν της, φοβουμένη τὸ δημοκρατικὸν πνεῦμα τῶν ὁπαδῶν τοῦ Μαντσίνι, οἵτινες μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Βιενναίας Συνόδου δὲν παύουσιν ἀπὸ τοῦ νὰ προκαλῶσι τὸν λαὸν εἰς τὰ ὅπλα. — Ἐν Νεαπόλει ὑπάρχει πολιτικὸς ἀναθρασμὸς, εἰς δὲ Σικελίαν ἡ Κυβέρνησις ἀπέστειλε στρατὸν διὰ νὰ προλάβῃ μελετωμέναν ταραχάς.

Αἱ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες ἔκαμαν πολὺν λόγον περὶ τοῦ συμβάντος τοῦ Ἀγγῶ (ἐν Βαλτικῇ) τὸ ὁποῖον διηγούνται οὕτω: Λέμβος ἀγγλικὴ ἔχουσα δεκαπέντε περίπου ναύτας ὠπλισμένους, ἕνα ἀξιωματικὸν καὶ τινὰς αἰχμαλώτους Ῥώσους, τοὺς ὁποίους, ὡς λέγουσιν, ἐμελλον νὰ ἀποβιβάσωσιν ἐκεῖ, ἐπλησίαζον μὲ πρεσβευτικὴν σημαίαν πρὸς τὸν ὄρμον τοῦ Ἀγγῶ, ὅταν ἡ Ῥωσικὴ φυλακὴ ἐπυροβόλησε κατ' αὐτῶν, ἀνευ εἰδοποιήσεως, ἐφόνευσε τινὰς καὶ ἐζώγρησε τοὺς ἐπιλοίπους. Ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ Πρίγκιπος Δολγορούκη, Ἱπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Ῥωσίας, πρὸς τὸν Ναύαρχον Δούνδα, ἐξάγεται ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὕτη παρεμορφώθη. ὁ Ῥώσος Ἱπουργὸς διηγεῖται μὲ τὴν μεγαλειτέραν ἀπάθειαν τὸ περιστατικόν, ἀρνείται ὅτι ἡ λέμβος ἔφερε πρεσβευτικὴν σημαίαν καὶ ῥίπτει ὅλην τὴν εὐθύνην ἐπὶ τοῦ Ἀγγλοῦ ἀξιωματικοῦ, ὅστις παρέβη τοὺς κανόνας τῆς ναυτικῆς ἐθιμοταξίας, διότι λέμβος (ὡς λέγει) φέρουσα πρεσβευτικὴν σημαίαν δὲν πλησιάζει ποτὲ εἰς ὄρμον εἰμὴ ἀφοῦ προηγουμένως εἰδοποιήθῃ ὅτι εἶναι δεκτὴ, οὔτε εἶναι συγχωρημένον νὰ ἦναι ὠπλισμένη καὶ νὰ φέρῃ πολυμερὸς καὶ καυστικὰ ὅπλα. Ἐκθέτει ὅτι αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες πολλάκις ἐκκαυχήθησαν ὅτι τὰ πολεμικὰ πλοῖα τῶν ἐπισκοπῶν κατασκοπίας ἐπλησίασαν τοὺς Ῥωσικοὺς λιμένας καὶ ἔλαβον σχέδια, ὡς ἐπραξαν ἐσχάτως εἰς Κέρτσι. Ἐπὶ τέλους προσδιορίζει τρεῖς πολεμικοὺς λιμένας, τὸ Κρονστάδ, τὸ Ρίβερ καὶ τὸ Σβαπόργ καὶ δύο μικροτέρους εἰς οὓς μόνον δύνανται νὰ προσορμῶσι λέμβοι μὲ πρεσβευτικὴν σημαίαν, ἀφοῦ πρῶτον ἐκπληρώσιν ὅλας τὰς ναυτικὰς ἐθιμοταξίας.

Ἀπηύδησες, ἀναγνώστα, ἀπὸ τὴν διήγησιν τῶν πολιτικῶν, ζητεῖς νὰ μάθῃς τὰ ἐν τῇ πρωτευούστῃ διατρέχοντα, θέλω εὐχαριστήσῃ τὴν περιέργειάν σου. Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος μηνὸς, ὁ Κ. Θουβνέλ, πρέσβης τῆς Γαλλίας εἰς Κωνσταντινούπολιν, διέτριψεν ἡμέρας τινὰς εἰς τὴν Πρωτεύουσάν. Ὁ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Παρκερικῶν δραστήριος πρέσβης τῆς Γαλλίας ἐν Ἀθήναις, ὁ κατὰ τοσοῦτον ὑπερασπισθεὶς

τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἐνεψύχωσε διὰ τῆς παρουσίας του καὶ αὐτὴς τὸ καθαρὸν μοσχομαγγικὸν κόμμα. Ἐν τῇ Αὐλῇ ἔτυχε πολλῶν δεξιώσεων καὶ συνεντεύξεων. Ἡ Α. Μ. κατὰ πρώτην φορὰν κατέβη εἰς τὸν Πειραιᾶ μετὰ τὴν Κατοχὴν καὶ ἐπεσκέψθη τὰ ἔργα, αἵτινα ἡ φιλοκαλία τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ ἐνῆργησεν. Ὁ Ναύαρχος ἐδέχθη τὴν Α. Μ. μετὰ τῆς ἀνηκούστης περιποίησεως καὶ τὸ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων διὰ ζητωκραυγῶν. Τὴν ὀλιγοήμερον παρουσίαν ἐν Ἀθήναις τοῦ Κυρίου Θουβνέλ ἐπανηγύρισεν ὀλόκληρος ἡ μοσχομαγγικὴ μερίς καὶ πολλοὶ ἄλλοι πολῖται, ἐκτὸς τοῦ Ἱπουργείου διατὶ τοῦτο; ἀγνοοῦμεν. — Ἡ ἔλπις, θελήματα νὰ θέσῃ εἰς φῶς τὰς συνδιαλέξεις τοῦ διπλωμάτου τούτου μετὰ τῆς Α. Μ. ὡς πρὸς ἕνα Ἕλληνα Ἱπουργόν, κατεσχέθη. — Ἡμεῖς σιωπῶμεν. Ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶναι τὸ ἐξῆς: ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἡ ἀντιπολιτεύσεως ὕψωσε τὴν κεφαλὴν καὶ ἀπὸ τῆς ἀμυντικῆς θέσεως ἣν κατεῖχεν, ἐπήδησεν εἰς τὴν ἐπιθετικὴν. Οἱ μεμνημένοι τὰ μυστήρια, φρονοῦσιν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐντὸς ὀλίγου λαμβάνει τὴν τύχην τοῦ Κρόνου ὅστις κατέφαγε τὰ ἰδιά του τέκνα. — Εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἀντιπροσώπων φωναὶ διαμαρτυρήσεως ἀκούονται ἤδη ἡ νέα γενεά, Βουδούρης, Νάζος, Κεχαγιάς, κλ: τῶν πράξεων τοῦ Ἱπουργείου ζητοῦσι συνεχῶς λόγον. Τὸ νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν Βουλευτῶν ὃ καθυπέβαλεν ὁ Πρωθυπουργὸς εἰς τὴν Βουλὴν πρὸ τινων ἡμερῶν ἔκαμε κακίστην ἐντύπωσιν ἐπειδὴ καταργεῖ ῥητὰ ἄρθρα τοῦ Πολιτεύματος. Ἀντιστοιχοῦντες αὐτὸ ὡς καὶ τὰ ῥηθέντα ἄρθρα τοῦ Συντάγματος ἀφίνομεν εἰς ἕκαστον νὰ ἐπιφέρῃ τὴν κρίσιν του.

* Ἄρθρ. Συντάγματος.

Ἄρθρ. 67. Οἱ ἐκπληρώσαντες τὰ χρεῖα τῶν Βουλευτῶν λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου ἀποζημιώσεις δραχμῶν διακοσίων πεντήκοντα κατὰ μῆνα, διακοσῆς τῆς βουλευτικῆς Συνόδου.

Ἄρθρ. 79. Οἱ Γερουσιασταὶ λαμβάνουσιν ἀποζημιώσεις πεντακοσίων δραχμῶν κατὰ μῆνα δι' ὅσον ἐκάστοτε διαρκέσωσιν αἱ νομοθετικαὶ ἢ δικαστικαὶ ἐργασίαι αὐτῶν.

* Ἄρθρ. Νομοσχεδίου.

Ἄρθρ. 1. Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 67 καὶ 79 τοῦ Συντάγματος ἀποζημιώσεις δίδεται ἐπὶ δέκα μῆνας, καὶ ἐπομένως προσδιορίζεται διὰ μὲν τοὺς Βουλευτάς εἰς δραχμάς 2500, δι' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συνόδου, διὰ δὲ τοὺς Γερουσιαστάς εἰς δραχμάς 5000 δι' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τῶν.

Ἄρθρ. 2. Ἐν πεμπτημόριον τῆς ἀνωτέρω ἀποζημιώσεως θέλει πληρῶνεσθαι εὐθὺς μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς συνόδου, δύο πεμπτημόρια ἅμα λήξῃ ἡ πρώτη διμηνία, καὶ δύο μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνόδου.

Ἄρθρ. 3. Πλὴν τῆς ἀποζημιώσεως, τὴν ὁποίαν λαμβάνουσιν ὡς μέλη τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, ἕκαστος τῶν προέδρων αὐτῶν λαμβάνει ὡς τοιοῦτος τρεῖς χιλιάδας δραχμῶν περιπλέον δι' ἕξ ὅσα ὀχλήματος, πληρωτέας εἰς τὰς αὐτὰς προθεσμίας καὶ κατὰ

τὴν αὐτὴν ἀνυχολογίαν, αἵτινες προσδιωρίσθησαν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ.

Τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο εἰς τὴν συζήτησιν τῶν τμημάτων ἀπεκρούσθη ὑπὸ ψήφων πέντε κατὰ δύο, καὶ μετὰ τὰς προσπαθείας τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ἀδύνατον νὰ λάβῃ τὴν ἀπαιτούμενην πλειονοψηφίαν· ὁ εὐγλωττος Βουλευτὴς τοῦ Πανεπιστημίου Κύριος Πήλλικας ἐπεφορτίσθη ὡς εἰσηγητὴς καὶ συνέταξεν ἤδη τὴν ἐκθεσιν.

Τὸ σωτήριον μέτρον δὲ παρεδέχθη ἡ φιλάνθρωπος βωτοικὴ Κυβέρνησις ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, τὸ νὰ συγχωρήσῃ εἰς μόνὰ τὰ ἑλληνικὰ πλοία νὰ φορτώνωσι σιτηρὰ εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Δουναβίου, ἐνεψύχωσεν ὑπερμέτρως τὴν Ἑλληνικὴν ναυτιλίαν. Εἰς Ἑρμούπολιν πλέον τῶν τριακοσίων πλοίων εἶχον φθάσει φέροντα σιτηρὰ ὡς ἕγγιστα δύο ἑκατομμύρια καιλῶν. Ἡ ἐργατικὴ τάξις τῶν βιομηχανῶν κερδίζει οὐκ ὀλίγον μεταφέρουσα τὰ εἶδη ταῦτα ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον. Ὁ ἔμπορος καὶ μάλιστα ὁ Χίος, δὲν περιπατεῖ πλέον ὡς ἄλλοτε σύννους, περίλυπος, ἔχει τὸ βλέμμα ζωρὸν, τὸ βᾶδισμα ὑπερήφανον, τὸ μείδιμα εἰς τὰ χεῖλη. Ἄν ἡ κατὰστασις αὕτη διαρκέσῃ ἐπὶ πολὺ εἰσέτι, εἰς τὴν Ἑρμούπολιν θέλει ἐπισωρευθῇ Πακτωλὸς χρυσοῦ.

Κατὰ τὸ σύνθημα εἰς τὰ περίχωρα τῶν Ἀθηνῶν ἐξῆλθον πλῆθος οἰκογενειῶν, ἦτοι εἰς Πατήσια, Κιφισίαν, Ἀμαρουσίον, Καισαριανήν, Σαπόλια καὶ Ἀμπελοκήπους. Ἀλλ' αἱ διασκεδάσεις εἶναι λίαν περιωρισμέναι· εὐτυχεῖς δὲ οἱ βλέποντες ὀλίγους φίλους καὶ κατακλιόμενοι τὰ ὦτα ἐκ τῆς μολπῆς κυμβάλου.

Τὸ ἐκλεκτότερον ἄνθος τῶν Πατησίων ἀφαρπάζεται ἐκ τοῦ ἀνθῶνός του καὶ τὴν φθιώτιδα κοσμήσει· ὅσοι ἐγνώριζαν ἐκ τοῦ πλησίον τὴν λεπτότητα τῶν φύλλων του, τὸ εὐαίσθητον τοῦ χρώματός του, τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ γόνου του δὲν θέλουσι πώποτε τὸ λησμονήσει. — Περί τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰουλίου, ἡ τερπνὴ Κιφισία ἦτο τὸ θέατρον, ἂν οὐχὶ τῶν διασκεδάσεων, τοὐλάχιστον ὅμως τῶν συναθροίσεων. Εἰς Πλάτανον ἐτελοῦντο αἱ συνεδριάσεις δις τῆς ἡμέρας, περὶ τὴν 10 ὥραν π. μ. καὶ τὴν 8 μ. μ. Αἱ κυραὶ ἐνδύνοντο ὑπερπῶς, ἐκτενίζοντο θαυμασίως· ἡ ποῦντρα ὡς ἐκ τῆς θερμότητος δὲν ἦτο ποσῶς εἰς χρῆσιν. Προέδρος μεταξὺ τῶν κυριῶν δὲν ὑπῆρχεν· ἡ ἐκλογὴ ἦτο δύσκολος, οὐδεμιὰς παραχωρήσεως πρὸς τὴν ἄλλην τὰ πρωτεῖα. Καὶ μόνον τοῦτο εἰς τὰς καρδίας τῆς νεολαίας προέδρευε μίαν, καὶ εἰς ἐκείνας τῶν γερόντων ἑτέρα. Μία παρατήρησις ἐγένετο, ὅτι αἱ κυραὶ παρημέλουν τοὺς πόδας των. Ἐκτὸς τῶν δύο γνωστῶν καὶ ἀντιζήλων ῥόδων ἀνεφάνη ἡδὴ καὶ ἕτερον, τὸ μουσικὸν ῥόδον τοῦ Πλάτανου. Κόρη τῆς γλαυκῶπις, ὠραία ἀλλὰ τοὺς τρόπους συνεσταλμένη, μετέβη ἐκεῖ ἐξ ἄλλου χωρίου. Ψιθυρισμοὶ ἠγέρθησαν ἁέσως. — Τί ζητεῖ αὕτη; — Διὰ τί ἀφῆκε τὸ βασίλειόν της; — Ἦλθεν νὰ μᾶς θαμβώσῃ μετὰ τὰ κάλλη της; — Δυστυχῶς δὲν εὐρέθησαν ἐκεῖ πολλοὶ νέοι ὅπως ἐνθουσιασθῶσιν, ἀλλ' εἰς καὶ μόνος.

Φαίνεται ὅτι δαίμων τις φθονήσας τὰ σχέδια τῶν ἐν Κιφισίᾳ νυμφῶν, τὰς αἰσθηματικὰς ἐκδρομάς

των, τὰς ἐν Ἀμαρουσίῳ ὀνηλασίας των, ἀπέστειλε πρὸς τὴν ἄγουσαν εἰς τὸ θελκτικὸν τοῦτο χωρίον ὁδὸν ὁροφύλακας κλέπτας διὰ νὰ τὰς φοβίσωσιν. Οἱ καλοὶ οὗτοι ἄνθρωποι μετὰ τὴν μεγαλειτέραν εὐγένειαν ἐν μιᾷ ἐσπέρᾳ ἐλήστευσαν δέκα ἄτομα ἐπιστρέφοντα ἐκ Κιφισίας καὶ μαγευθέντα ἀπὸ τὰς ἐξωσειρῆνας, ἀφαρπάσαντες τὰ ὠρολόγια των καὶ ὅσα χρήματα ἔφερον. Αἱ ἀρχαὶ μαθοῦσαι, ὡς φαίνεται, ὅτι τὰ θέλγητρα τῶν νυμφῶν ἔφερον τοὺς κλέπτας ἐκεῖ, δὲν τοὺς κατεδίωξαν δραστηρίως. Μικρὸς φόβος κατέλαβε τότε αὐτάς· αἱ αἰσθηματικώτεροι ἔχυνον δάκρυα, ὁ τηλεγράφος τῆς Κιφισίας δὲν ἐκινήθη, ἀλλ' ἡ παρουσία νέων τινῶν ἀστάτων ἀλλὰ λίαν ἐπιζητήτων τὰς ἐπαρηγόρησεν ἐν τούτοις οἱ κλέπται τρεῖς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μέρους μαθηματικῶς θαυματοργήσαντες μετὰ τὴν μεγαλειτέραν θρασύτητα ἀπεσύρθησαν, χωρὶς τις νὰ δυνήθῃ νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα πόθεν ἦλθον καὶ ποῦ ἀνεχώρησαν· δύσκολος ἀλγεβρική μέθοδος! . . . — Ἡ χρυσαλλὶς τοῦ Βοσπόρου ἐπέστρεψε καὶ πάλιν εἰς Ἀθήνας· ἐπὶ τῶν χρυσῶν πτερῶν της φέρεται τὴν Εὐρωπαϊκὴν χάριν. — Ἰδοὺ καὶ ἀνέκδοτά τινα τῆς ἡμέρας, ἀλλὰ μὴ ζητῆς ἀναγνώστα, νὰ σὲ θέσω τὸ Κ. πλησίον τοῦ Σ. καὶ τὸ Δ. πλησίον τοῦ Κ. Τὰ ἐν οἴκῳ μὴ ἐν δήμῳ, λέγει μία κοινὴ παροιμία.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς καλλωπισμὸν τῆς πόλεως παρεχώρησεν εἰς ἕνα ἐργολάβον τὴν ἀπέναντι τοῦ καταστήματος τοῦ Νομισματοκοπείου πλατεῖαν, ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ τὴν καταστήσῃ παράδεισον (parc) κατὰ τὸν ἀγγλικὸν τρόπον. Πολλὰ ὑπόσχεται τὸ ἀνέκδοτον μὲν ἀλλὰ προφορικὸν πρόγραμμα· μουσικὴν, παγωτὰ, κατὰ τὸν τρόπον τῆς Νεαπόλεως, καὶ ἄλλα θελκτικὰ παιγνίδια πρὸς τιμὴν τῶν εὐώπιδων θέλουν συντεθῇ τιμάχια μουσικῆς· χαρὰ καὶ ἀγαλλίας διὰ τὰς κυρίας ἐχούσας καὶ ἄλλο μέρος διὰ νὰ ἐπιδεικνύωσι τὰ θέλγητρά των· ὁ κήπος λαμβάνει τὸ ὄνομα Σολωμόνιος· εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην ὁ ἐργολάβος θέλει ἐπιτύχει διὰ τὸ κατάλληλον τῆς θέσεως πρὸς κατασκοπεῖαν τοιαῦτα ἔργα καλλωπισμοῦ φέρουσι τιμὴν εἰς τε τὸν Ὑπουργὸν καὶ τὸν ἐργολάβον.

Ὁ Ἀχιλλεὺς εὐρισκόμενος εἰς θρασυὸν ψυχῆς ἡ θελκτικῆς ὁρμῆς ἔγραψεν ἐπιστολὴν ἐμπιστευτικὴν ἀλλὰ κοῦφον πρὸς τὸν Νέστορα· αἴφνης αὕτη ἰδημοσιεύθη εἰς ἐφημερίδα τινὰ ἐν Εὐρώπῃ. Ἡ ὑπόθεσις ἔλαβε διπλωματικὸν καὶ πολιτικὸν χαρακτῆρα· ὁ Ἀχιλλεὺς, θεωρούμενος μέχρι τοῦδε ἄτρωτος, ἔλαβε δύο καιρίας πληγὰς, καὶ μόνον τὴν ἰσχυρὰν ἰδιοσυγκρασίαν του συμβούλια ἱατρικὰ ἀπεράνθισαν ὅτι ὀλίγας ἡμέρας μόνον δύναται νὰ ἐπιζήσῃ. Λυπούμεθα τὸν ἄνδρα γενόμενον θῦμα τῆς ἀπερισκεψίας του· ἀλλὰ τίς κακὸς δαίμων ἐνήργησε τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐπιστολῆς ταύτης; Ἀγνοεῖται. . . . Ἀλλὰ βέβαιον εἶναι ὅτι, εἰς τῶν τριῶν εἰς οὗς ἀπεστάλη. Τὸ κοινὸν ἀδιαφορεῖ περὶ τούτου, ἀποκρούει ὅμως μετὰ τὴν μεγαλειτέραν περιφρόνησιν τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς ὡς ἐπινόημα τῆς αἰσχροτέρας συκοφαντίας.

ΕΥΘΥΒΟΛΟΣ.